

РЕШЕНИЕ

№ 6590

гр. София, 30.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 7 състав,
в публично заседание на 30.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2184** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 4 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на С. Н. Г., ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. Т. Ч., САК, с адрес [населено място], бул., В. Л. ,, 123, ап.3 срещу заповед № 04-446/09.02.2013г. на полицейски орган при С.- СДВР, с която жалбоподателят е задържан за 24 часа в помещение за временно задържане на 04 РУП – СДВР, на основание чл.63 ал.1, т.1 от ЗМВР.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна, издадена при липса на фактически и правни основания. Твърди се, че е издадена от некомпетентен орган. Исква се отмяна на заповедта.

Ответникът – полицейски орган при С. – СДВР, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за неоснователност на жалбата. Налице са фактическите и правни основания за задържане по чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

Съдът като обсъди доказателствата по делото, взе предвид доводите и възраженията на страните, и извърши цялостна служебна проверка на оспорения акт, приема за установено следното:

Със заповед № 04-446/09.02.2013г. на полицейски орган при С. – СДВР С. Н. Г. е задържана за срок от 24 часа в помещение за временно задържане на 04 РУП – СДВР. Като правно основание за задържане в заповедта е вписан чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, а като фактическо основание - хулиганска проява - побой. Представен е протокол за личен обиск на задържаното лице, декларация извлечение от книгата на задържаните

лица. Видно от нея, като основание на задържането е посочен чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР във връзка с хулиганска проява - побой. С административната преписка е представена докладна записка от полицаи Р., с която е уточнено, че С. Н. Г. е задържана за извършен побой. Приложена е справка от инспектор Ал.Д., от която е видно, че за случая е образувано досъдебно производство 356/2013г., което се намира в СРП.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата по административната преписка. Представена е пр.пр. № 4875/13 г. по описа на СРП, ведно с постановление за прекратяване на наказателно производство от 27.03.2013г. на прокурор при СРП, водено срещу С. Н. Г. за извършено престъпление по чл. 131, ал.1, т.13, вр. чл.130, ал.1, вр. чл.20, ал.2, вр. ал.1 НК.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от лице с право и интерес от оспорването и срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен орган – А. И. Ю., на длъжност полицаи в С. – СДВР [населено място], полицейски орган по смисъла на чл. 63, ал. 1 от ЗМВР. При издаването на заповедта не са нарушени административно - производствените правила. На лицето е разяснено правото на адвокатска защита, извършен му е личен обиск в присъствието на свидетел от същия пол.

Не е допуснато нарушение на материалния закон. Разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗМВР дава правомощия на полицейските органи да задържат лица за срок от 24 часа, при условията, посочени в т.1 до т. 8 от същия текст. Съгласно чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР полицейските органи имат право да задържат лице, когато има данни, че това лице е извършило престъпление. Правната норма предполага наличието на данни, от които да може да се направи обосновано предположение, че конкретно лице е извършило престъпление. Такива данни са били налице към момента на задържане на жалбоподателя. При обход на района около НДК на 09.02.2013г. около 05,15ч. полицейски служители забелязали група от около 5-6 лица да бягат от пилоните на НДК към [улица], гонени от лице от мъжки пол. Две от лицата се спрели и възникнало сбиване между тях, при което преследвачът бил с множество наранявания. На място бил задържан жалбоподателя като едно от лицата, нанесли побоя. За прилагането на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР не е необходимо да е доказано извършване на престъпление, а е достатъчно да има данни, обосноваващи предположение в посочения смисъл. В случая са били налице такива данни, предвид на което правилно и законосъобразно е приложен чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР и жалбоподателят е задържан за срок от 24 часа. Обстоятелството, че наказателното производство е прекратено на по-късен етап е неотнормосимо към случая, доколкото разпоредбата изисква наличие на данни за престъпление, а не безспорни доказателства.

Спазено е изискването за формата на административния акт по чл. 63, ал. 2 от ППЗМВР. Съгласно посочената разпоредба заповедта трябва да съдържа задължителни реквизити, сред които името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, основанието за задържането, данни, идентифициращи задържаното лице, датата и часът на задържането. Следователно, по силата на специалната правна норма в заповедта трябва да е посочено правното основание, но не е необходимо да се съдържат конкретните обстоятелства, довели до прилагане на мярката. Въпреки това, конкретно е посочено, че лицето е участвало в побой, което е

класифицирано като хулиганска проява, последното е вписано и като основание в книгата на задържаните лица и следователно е достатъчно, за да се приеме, че към момента на задържането са били налице данни за извършено престъпление.

Задържането по чл. 63, ал. 1 от ЗМВР за срок не по-дълъг от 24 часа е различно от мярката за неотклонение по чл. 63, ал. 1 от НПК и основанията са различни.

Предвид гореизложеното, не са налице основания за отмяна на оспорената заповед, жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Воден от горното, Административен съд София – град, Първо отделение, 7-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на С. Н. Г., ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. Т. Ч., САК, с адрес [населено място], бул., В. Л. ,, 123, ап.3 срещу заповед № 04-446/09.02.2013г. на полицейски орган при С.- СДВР.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез изпращане на препис на страните пред Върховния административен съд на Република Б..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: